

Джахид Съткъ Таранджъ е един от най-значимите турски поети на XX век. Неговата лирика се отличава с дълбока емоционалност и философска чувствителност, като основни теми в творчеството му са преходността на живота, смъртта, самотата и любовта. Най-известното му стихотворение „Otuz Beş Yaş“ („Тридесет и пет години“) се превръща в емблематично за турската поезия. Със своя ясен, музикален език и интерес към европейската поетична традиция, Таранджъ заема важно място и като преводач, което прави творчеството му особено подходящо за поетичен превод.

DESEM Kİ

Desem ki vakitlerden bir Nisan akşamıdır,
Rüzgârların en ferahlatıcısı senden esiyor,
Sende seyrediyorum denizlerin en mavisini,
Ormanların en kuytusunu sende gezmekteyim,
Senden kopardım çiçeklerin en solmazını,
Toprakların en bereketlisini sende sürdürdüm,
Sende tattım yemişlerin cümlesini.

Desem ki sen benim için,
Hava kadar lazım,
Ekmek kadar mübarek,
Su gibi aziz bir şeysin;
Nimettensin, nimettensin!

Desem ki...

İnan bana sevgilim inan,
Evimde şenliksin, bahçemde bahar;
Ve soframda en eski şarap.
Ben sende yaşıyorum,
Sen bende hüküm sürmekteisin.
Bırak ben söyleyeyim güzelliğini,
Rüzgârlarla, nehirlerle, kuşlarla beraber.
Günlerden sonra bir gün,
Şayet sesimi fark edemezsen,

Rüzgârların, nehirlerin, kuşların sesinden,

Bil ki ölmüşüm.

Fakat yine üzülme, müsterih ol;

Kabirde böceklere ezberletirim güzelliğini,

Ve neden sonra

Tekrar duyduğun gün sesimi gökkubbede,

Hatırla ki mahşer günüdür

Ortalığa düşmüşüm seni arıyorum.

Cahit Sıtkı Tarancı